

טוביה ארז

בסוף השבוע יש בכפר מסיבה

סוף שבוע ראשון

מי היה בטלפון, שאלתי בלי להרים ראש מהספר בו הייתי שקוע. הג'ינג'י מהרחוב השני, ענה במבה (החתול). הוא שאל אם אנחנו פנויים ביום שישי הקרוב והזמין אותנו לבייתם. באיזה שעה הם רוצים שנבוא, שאלתי. בשמנה וחצי בערב בדיוק, ענה במבה, וגם הטילו עלינו להביא חומוס, פיתות ושתייה.

איזה מין אירוח זה, שאל שוקי (הכלב), כשהוא מציץ מתוך המלונה החדשה שבניתי לו לקראת החורף מלוחות פוליגל צבעוני. האורח אמור להביא את הכיבוד?

ככה זה היום, הסביר במבה. אתה זה להתארח ומביא אתך את הפרודוקטים. אם כך אני לא בא, אמר שוקי. חומוס ופיתה אני יכול לאכול גם בבית לבוש בפיג'מה. בדיוק בזמן התייצבנו במבה ואני בבית של הג'ינג'י כשאיתנו שקית עם החומוס והפיתות שקנינו בתרשיחא. כבר בכניסה הבחנתי כי הכי סאות מסודרים בחצי עיגול מול הקיר עם הוויטרנה הפולנית. ברחבה שלפני הכיסאות עמד צעיר מתולתל והתעסק במיקי רופון שעמד במרכז.

תודה שהגעתם בזמן, ניגש אלינו הג'ינג'י. תשימו את הכיבוד על השולחן, קחו איזה דרינק ותפסו כסא. השולחן היה מלא למחצה במיני פשטידות, סלטים ובקבוקי שתייה. מזגתי כוס יין, במבה לקח בבקבוק שוקו קר כאשר נגשה אלינו אישה לא מוכרת. חמישים שקל מכל אחד בבקשה, אמרה והסתיירה: זה בשביל האומן. לרגע נאלמתי דום, אולם מיד התעשתי ושאלתי בחיוך: אפשר גם בכרטיס אשראי? חוש ההומור השופע שלי התנפץ על סלע של אטימות. אי אפשר, אמרה הגבטל, האומן מקבל רק מזומן.

בזוית העין ראיתי את במבה מאדים. מיהרתי והושטתי לג' ברת שטר של 100 שקלים. תפסתי את במבה בקולר והוב-

היום כאשר אנחנו רוצים לבקר חברים זה עולה לנו 100 שקלים ועוד צריך לנחם שעה וחצי על כיסא פלסטיק בזמן שאומן חתוסכל מתאמן עלינו לקראת קיסריה

מהעבודה. רק נכנסתי, רטנתי מתחת לאף, אולי נחכה עד אחרי המקלחת וארוחת הערב? אי אפשר, אמר במבה, אני צריך לתת תשובה מיד. קיבלנו שתי הזמנות ליום שישי הקרוב. האחת אצל החבר משכונה ו', אצלו תהיה הרצאה של מומחה לשיטות חיזור של שפני סלע, והשנייה אצל השכנה מקצה הרחוב, עם הופעה של קוסם בולע חרבות. באמת החלטתה קשה, אמרתי. אולי נוותר עליהם ונלך לבקר את החברים משכונה א'?

כבר ביררתי, אמר במבה. הם הולכים לקוסם. מה אתה מח' ליט? נאנחת ביאוש וניתחת את הנתונים: אצל המומחה לשפני סלע ההרצאה עולה 50 שקלים ליחיד, וצריך להביא סלט פירות. ביחד זה יוצא 120 שקלים. אצל הקוסם ההופעה עולה רק 30 שקלים, צריך להביא בקבוק יין וכיחד זה יוצא 90. אני בוחר בקוסם, זה פשוט יותר זול.

סוף שבוע שלישי

אני לא מבין מה קרה אמרתי בעצב. שוקי ובמבה הרימו עיניים דואגות. פעם החיים היו הרבה יותר פשוטים, המשכתי.

לתי אותו לכיסא לפני שיתבטא בגסות. בחדר ישבו כבר כ-30 אנשים שאת רובם לא הכרתי. את אלו שהכרתי ברכתי בהנהון ראש קל והם השיבו לי בנפנוף, אולם לא קמו כדי לא לאבד את מקום הישיבה המשובח שתפסו.

הג'ינג'י נעמד ליד המיקרופון: נמצאת כאן הקבוצה הקבועה שלנו וגם חברים נוספים ואנו שמחים לארח את האומן הג'י טריסט והזמר מהמחצה הקרוב שהסכים לבוא ולהשמיע שירה מפרי עטו.

השעה הבאה עברה עלי כב' תוך חלום. ובחלום ראיתי את עצמי יושב עם שוקי בבית לבוש בפיג'מה, שנינו מפציצים גרעיניים ומרותקים לטלוויזיה. מחיאות כפים יעירו אותי. האישה שגבתה את הכסף עמדה ליד האומן ואמרה: תודה על ההופעה הנהדרת ועל ההדרן. בעוד חודש נפגשים אצל הקירח. מיהרנו הביתה. בש' טיח מול הטלוויזיה רבץ ונמנמ שוקי, ובתוך המסך הקטן ישנו גיבורי האח הגדול.

סוף שבוע שני

אנחנו צריכים לדבר, אמר במבה כאשר הגעתי הביתה

כאשר רצינו להיפגש עם חברים פשוט הרמנו טלפון, שא- לנו אצלנו או אצלכם, נפגשנו באחד הבתים, ריכלנו על כל מי שהיה נוכח ומי שלא, טעמנו מהמטעמים שהכינו לנו, סיפרנו בדיחות ונפרדנו מלאים בח' וויות. היום כאשר אנחנו רוצים לבקר חברים זה עולה לנו 100 שקלים ועוד צריך לנמנם שעה וחצי על כיסא פלסטיק בזמן שאומן מתוסכל מתאמן עלינו לקראת ההופעה בקיסריה. עיניו של במבה נצנצו. יש לי רעיון, אמר, ואני נחרדתי. בדרך כלל כאשר לבמבה יש רעיון, לי זה עולה ביוקר. פשוט מאד, המשיך במבה, If you can't beat them, join them.

למחרת, כשהגעתי הביתה, הודיע לי במבה: השבוע אנחנו מארחים. באמת, תהינה את מי? ראית בודאי את המודעות מפוזרות בכפר, ענה במבה. עשיתי גם כמה טלפונים והתי גובות היו ממש מעודדות. חיורון מהגיהינום החל לע' טוף אותי, עולה מהצוואר כלפי מעלה ועד לקצה המצח. חטפתי מודעה מידו של במבה וקראתי: ביום שישי הקרוב אירוח בסלון של במבה ושוקי. מרצה מומחה לגידול פול בתנאי חורף. ממש באתו רגע צלצל הטלפון. כן, ענה שוקי לשפופרת, יש עדיין מקום. 45 שקלים למרצה ותביאו בבקשה בקבוק יין, עוגה ושקית דוגיל בטעם ספרדי.

הערב היה הצלחה. כ-50 איש, את רובם לא ראינו מעוד לם, התכנסו בביתנו הצנוע. על השולחן הצטברו כ-30 בקבוקי יין משובח (אני מסודר לשנתיים הקרובות) ועשרות שקיות של אוכל לכלבים (גם שוקי מסודר). בהרצאה הייתי במיט' בי, וסימיה היווה את השיא של הערב. כדי להרגים פול ירוק צומח בגינה נעמדתי לדקות ארוכות על הראש בנוסח בן-גוריוני. מחיאות הכפים הסתייעו לא השאירו מקום לספק. אני מתפטר מהעבודה ופותח סלון תרבותי.

הכותב חבר בתנועת כפר ורדים ירוק. לתגובות: tuviae@netvision.net.il